
NIEPRZYSTOJEŃSTWO (3) *sb n*

Tekst nie oznacza é oraz ó; pierwsze e oraz oba o prawdopodobnie jasne (tak w nieprzystojny oraz -stwo).

sg N nieprzystojeństwo (1). ◊ A nieprzystojeństwo (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przystojeństwo.

To, co nie przystoi, czego nie należy, nie wypada robić (3) : iż sie iedno themu ludzie śmieią/ co ma w łobie nieprzystoieństwo. Górndworz V.

W przeciwstawieniu: »przystojność ... nieprzystojeństwo« (1): iż piękność/ ieft twarz przyiemna/ luba/ wełła/ á która pragnie przystoiności: á skáradość záfię twarz ponura/ przykra/ śmętna/ mierziona/ á która chćiwa ieft ná nieprzystoieństwo. Górndworz L15v.

Wyrażenie: »nieprzystojeństwo przystojne« (1): Tey tedy treńności/ ktorey sie ludzie śmieią/ żadna ina rzecz początkiem nie ieft/ iedno łzkáradość iákaś á nieprzystoieństwo przystoyne: ábowiem themu sie iedno łámemu śmieiemy/ co ma w łobie czoś niełkładnego/ iż sie zda iákoby złe było/ áno nie ieft. Górndworz O2v.

Cf NIEPRZYSTOJNOŚĆ, PRZYSTOJEŃSTWO